

**Rector Universitatis Rostochiensis Joachimus Schnobelius, I.U.D. & Professor,
Ad exequias Quae Foemina honestissima Catharinae Dunckers/ Coniugi
desideratissimae a Marito Viduo ... Hinrico Schnitlern/ LL. Cand. Hodie ...
parabuntur, Omnes omnium ordinum cives Academicos ... invitat**

Rostock: Typis Nicolai Kilii, 1648

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn807043370>

Druck Freier Zugang

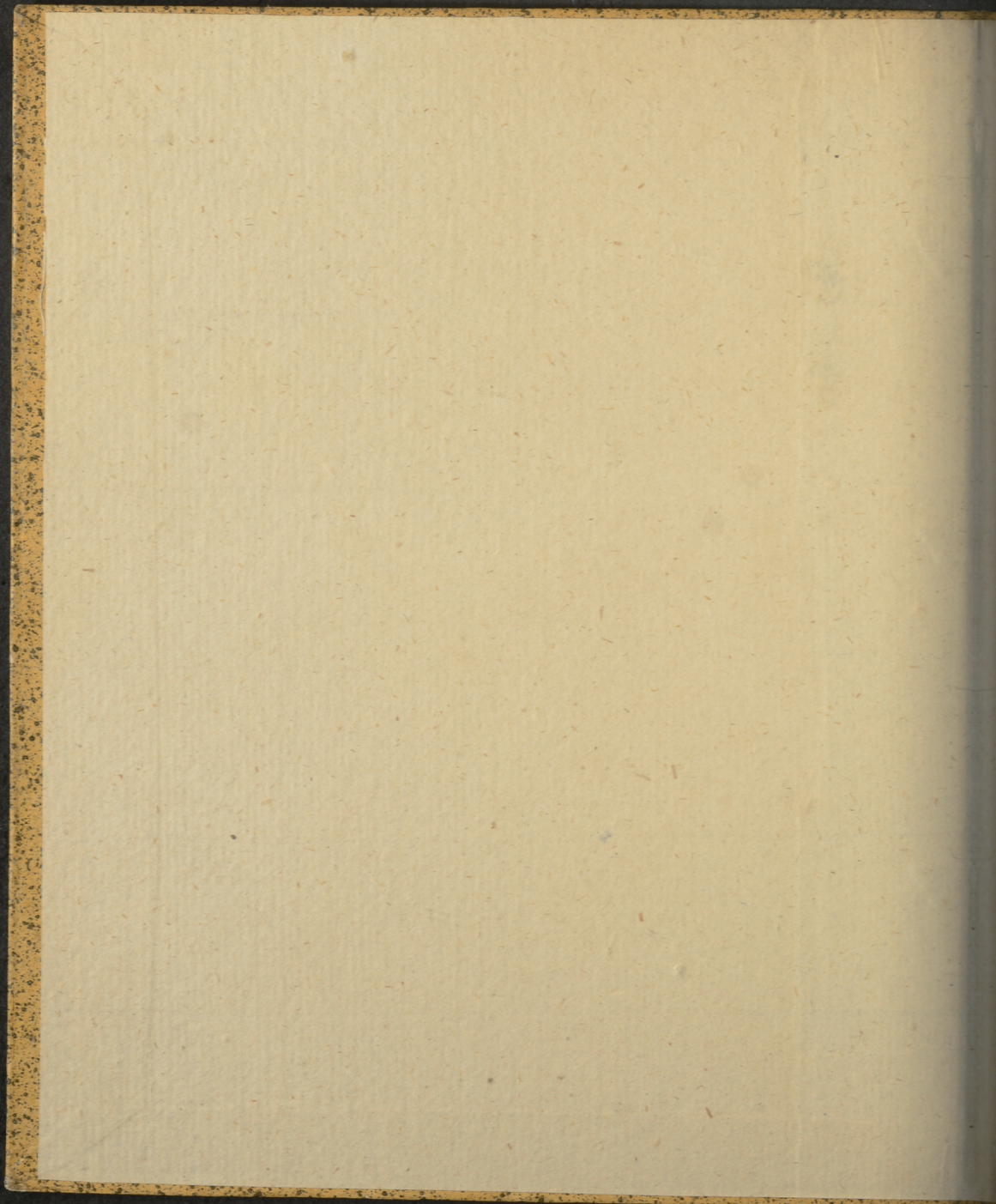

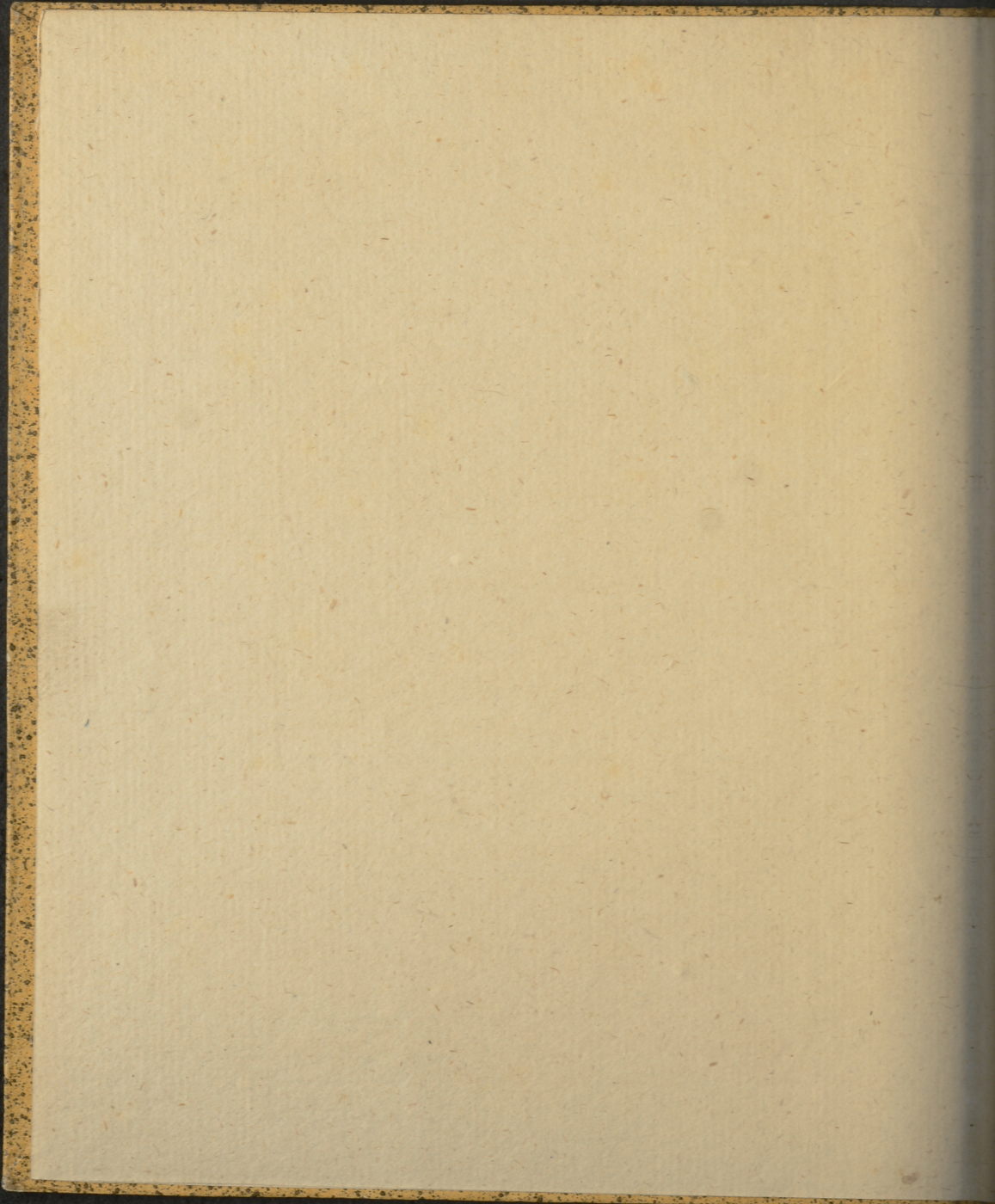
Schnobel, J.,
in
C. Duncker,
uxor. H. Schnitler.

Rost. 1648.

86

LBFP Duncker, Cotharina 1648

RECTOR
UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS
JOACHIMUS SCHNOBELIUS,

U. D. & Professor,

Ad exequias,

Quæ

seminæ honestissimæ

CATHARINÆ

Suncfers /

Conjugi desideratissimæ

à Marito Viduo

Præstantissimo & Doctissimo

DN. HINRICO Schnieler / LL. Cand.

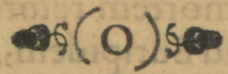
Hodie horâ primâ pomeridiana in templo

Mariano parabuntur,

Omnes omnium ordinum cives Aca-

demicos officiosè & benevolè

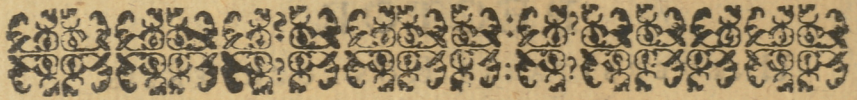
invitat.

ROSTOCHII,

Typis NICOLAI KILII, Acad. Typographi.

ANNO M. DC. XLVIII,

RECTOR

Universitatis Rostochiensis

JOACHIMUS SCHNOBELIUS,

J. U. D. & Professor.

N multis juris nostri civilis articulis conditionem deteriore[m] esse foeminarum, quam masculorum, excelsi vir ingenii Papinianus alicubi testatur. Sed non jure solum civili, verum etiam lege naturae sexum hunc fragiliorem & calamitosiorem esse vel solum PARTUS periculum ostendit. Quamvis sane foecunditas dos quaedam foeminarum sit praecipua, & in magna parte felicitatis ponatur, quam ipsa[m] et quoque ductu naturae votis omnibus exoptant; ipsum tamen pariendi opus exquisito cum dolore summus Naturae opifex ob legis suae violationem conjunctum esse voluit, & tanto quidem, ut illud nonnullae, masculi alias roboris, pejùs quam ipsam mortem reformident. Nota est vox illa Medae apud Euripidem, quae ter sub armis vitam cernere, ut Ennii verbis urar, quam semel modò parere maluit. Nec raro accidit, ut quod ad vitam

vitam propagandam & communicandam spectat,
contra prægnantium & puerperarum spem ac in-
tentionem ipsis pariter ac infantibus in mortem &
vitæ amissionem cedat. Hinc si verum est, quod
Poëta quidam ait,

Omnia sunt hominum tenui pendencia filo,

certè de parturientibus hoc maximè est accipien-
dum. Cæterùm postquam divino beneficio & ope
partu feliciter defunctæ sunt, & periculo superato
quasi denuò in lucem venire ac vivere cæperunt,
(juxta illud alterius Poëtæ,

Hæc ævi mihi prima dies, hæc limina vitæ)

de prole editâ, quasi de victoriâ partâ & ipsæ, teste
scriptura sacra, sibi gaudent, & lætis gratulationi-
bus aliorum excipiuntur. Sed ô gaudium illud mi-
nùs adhuc solidum! ô fragilem & nimis adhuc post
vires dolore maximo fractas infidam valetudinem!
Quàm multæ enim, cùm existimarentur pristino
robori restitutæ, graviori morbo denuò correptæ
aut subito quodam symptomate velut ex improvi-
so & ex insidiis oppressæ vitam, quæ quasi redona-
ta ipsis erat, nihilominus amiserunt? Quis igitur
earum, uti gloriosissimus Imperator Justinianus
in famosâ quadam constitutione velut exclamat,
propter hoc periculum, quod & ante & post
partum sustinere coguntur non misereatur?

Hanc periculofam fetus fui fortem & miferatione dignam experiri quoq; quod fœmina & ad procreationem liberorum nata eſſet, coacta fuit honeſtiſſima civis noſtra CATHARINA Duncfers DN. HINRICI Schnitlers L. L. Cand. eximii uxore intra puerperii dies fato ſuo functa, cujus exequiæ hodierno die tum aliis ſolennitatibus cohoneſtandæ, tum publico hoc programmate denunciandæ fuerunt. Procreata eſt piè defuncta hæc fœmina ab honeſtiſſimis in hac urbe Parentibus, Patre JOACHIMO Duncfern/ Cive probò & integerrimo; Matre ANNA Wendes/ fœmina laudatiſſima. Avum paternum habuit virum Reverendum & Clariſſimum Dn. M. ANDEAM Duncfern Eccleſiæ Petrinæ per continos 40 annos Paſtorem quondam fideliffimum, & Rever. Ministerii Seniore de Eccleſia Chriſti optimè meritum: Aviam paternam matronam piam & ſenili ætate decoratam ANNAM Vicken. Avus ei maternus fuit JOHANNES Wendt civis hujus urbis primari⁹ ac integerrimus, Avia materna ANNA Flemings/ neptis JOACHIMI Flemings/ Paſtoris quondam in pago Lüßow prope Guſtrovium per totos 44. annos vigilantiffimi. Primum vitalem auram haurire cœpit Anno 1625. tri-duo ante feſtum Purificationis Mariæ eodemq; die ſacro per lavacrū regenerationis Chriſto ſervatori

ri

ri suo oblata, & ad spem salutis ac felicitatis æternæ consecrata fuit. A tenerâ postmodum ætate ductu, monitis & exemplo piorum parentum, & cùm his voto citius ab hac luce subtractis orbata esset, propinquorum curâ ad veram vitæ probitatem, pudicitiam, verecundiam, & virtutes alias honestâ fœminâ dignas sedulò educta & adsuefacta est. Postquam igitur piâ & honestâ vivendi consuetudine annos pueritiæ transegisset, & iam moribus honestis conspicua adultam ætatem ageret, ac viceßimum annum ingressa esset, Vir prudentissimus Dn. ADAMUS Borchart/Senator hujus Reipub. spectatissim^o tum temporis molestiarû vidui tori in senili & decrepita fermè ætate pertæsus eandem præ cæteris electam in societatem vitæ individuam sibi cooptavit, ac satis annuentibus & propinquorum consensu Anno M. DC. XLIV, d. VI, Martij uxorem secundam duxit. Quod conjugium satis quidem concors placidum & lætum fuit, prole tamen nullâ procreatâ, post biennium & quinq; præter propter menses, per obitum mariti, qui Anno M. DC. XLVI, d. XXI. Augusti contigit, finem suum accepit. Conjecta in ærumnas viduitatis, cùm iisdem diu ferendis imparem sese animadverteret, nuptias secundas cum Viro-juvene Eximio & Doctissimo Dn. HINRICO Schnitlern/ LL. Cand. ubi decenter

ab ipso in matrimonium expetita esset, in exordio
anni hujus adhuc labentis contraxit, quæ d. XIX. Ja-
nuarii publica festivitate & omine, ut videbarur,
non inauspicato sunt celebratæ. Lætum omnino
conjugii huj^o fuit initium, &, quamdiu stetit, suavis-
simo animorum consensu & ardore perpetuo bea-
tum. Auxit benignissimus Jehovah hanc felicita-
tem, dum *μακαρίτην* nostram non porrò infœcundam
relinquere voluit, sed gravidæ factæ gratiam hanc
dedit, ut die XXIX mensis Novembris felici partu
filiolum JOHANNEM nuncupatum in lucem
ediderit. Magno inde gaudio ipsa delibuta dulcis-
simum Mâritum hac prole velut certissimo amoris
obside ac pignore arctiùs sibi devinxit. Sed lætitia
& voluptate hac eadem divina voluntas Cathari-
nam nostram non diu frui voluit, utpote cujus im-
moto & immutabili decreto die Mercurii præce-
dentis septimanæ circa idem tempus, quo ante dies
quatuordecim filiolum enixa puerpera ac mater
facta erat, præsentibus amicis & Dn. Medico
D. STEPHANO SCHULTETO Med. in
hac Academia Professore, Collega nostro dilecto
plena fidei & sanctissimæ devotionis pia placidâq;
morte Christo Servatori suo animam, quam ipsius
beneficio in corporis ergastulo 23, annos & 8. men-
ses habuerat, reddidit. Quantum tristitiæ ac mæro-

ris

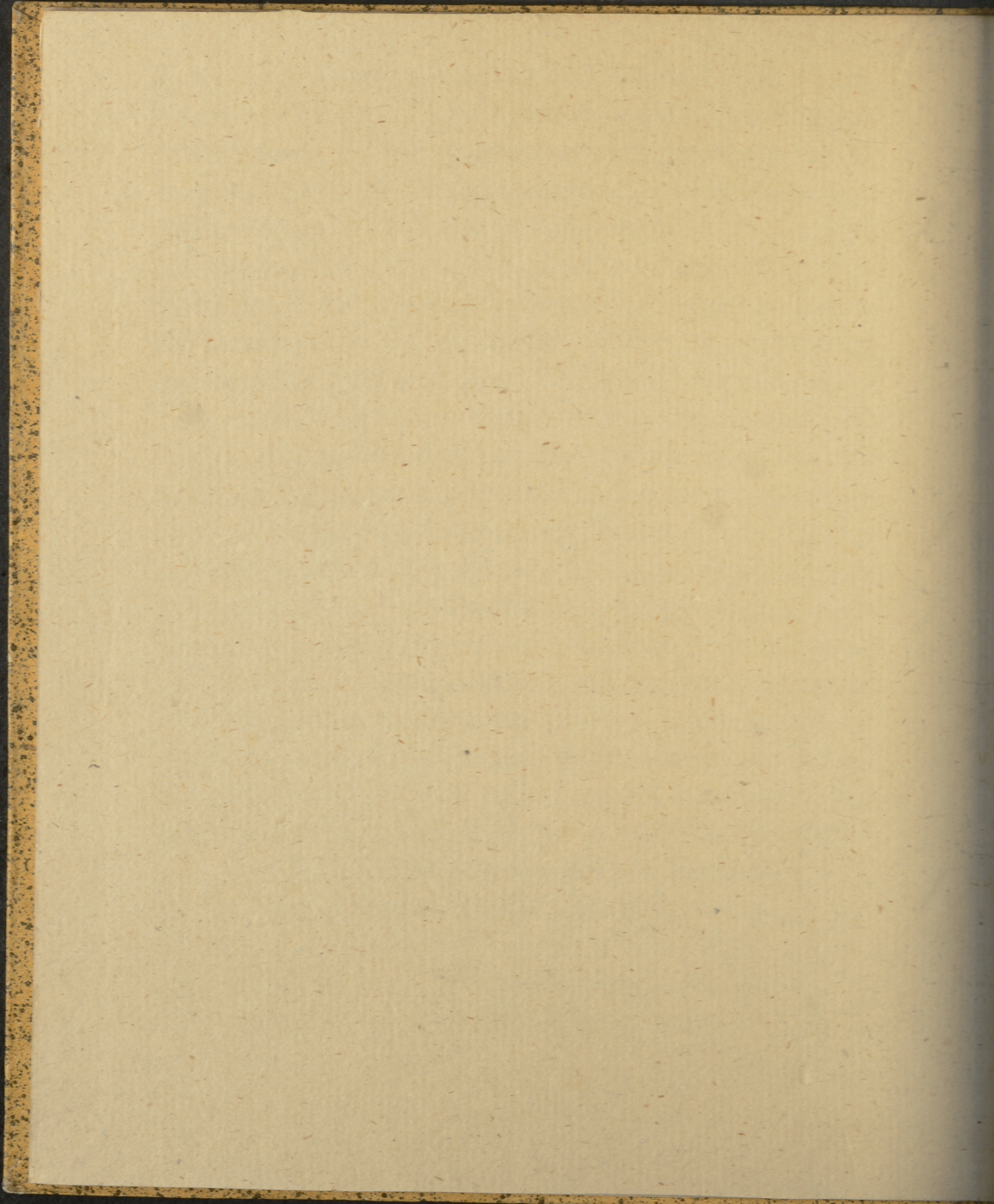
rishic obitus repentinus & præmaturus Marito
attulerit, non facilè verbis licet exprimere, quippe
cùm tanto major soleat esse tristitia, quæ volupta-
tem sequitur, quantò majori dulcedine nos hæc af-
fecit, quantò ægrius ejus usu carere nos posse senti-
mus. Miserum est Conjugem, cum qua consortium
omnis vitæ pronuper contractum erat, ingenio &
moribus similem, modestam & obsequiosam à la-
tere nostro avelli: longè miserius eodem hoc casu
inter matrem jam recens factam & infantem à par-
tu adhuc rubentem ejusq; opis maximè indigum
fieri discidium. Superites huic casui Maritus num
magis lugeat uxorem defunctam, an miseretur in-
fantis flebilem fortunam, est incertum. Eò desi-
derium tam cari capitis amissi, huc præsens tenelli
infantuli calamitas lac & ubera materna, quibus
vix adsuetus erat, frustra poscentis trahit. Larga lu-
gendi quidem & tristandi causa & materia, modò
luctu hoc quidquam proficeretur, & lacrymæ non
incassum lunderentur. Quia verò nec illi, quam
desideras, nec tibi, mœstissime Marite, ulla ratione
prodesse potest dolor immodicus, noli longum es-
se, quod est irritum. Eleganter Seneca: *Diutius accu-
sare fata possumus, mutare non possumus; stant dura
& inexorabilia: nemo illa convicio, nemo fletu, nemo cau-
sa movet: nihil unquam parcunt ulli, nec remittunt. Pro-
inde*

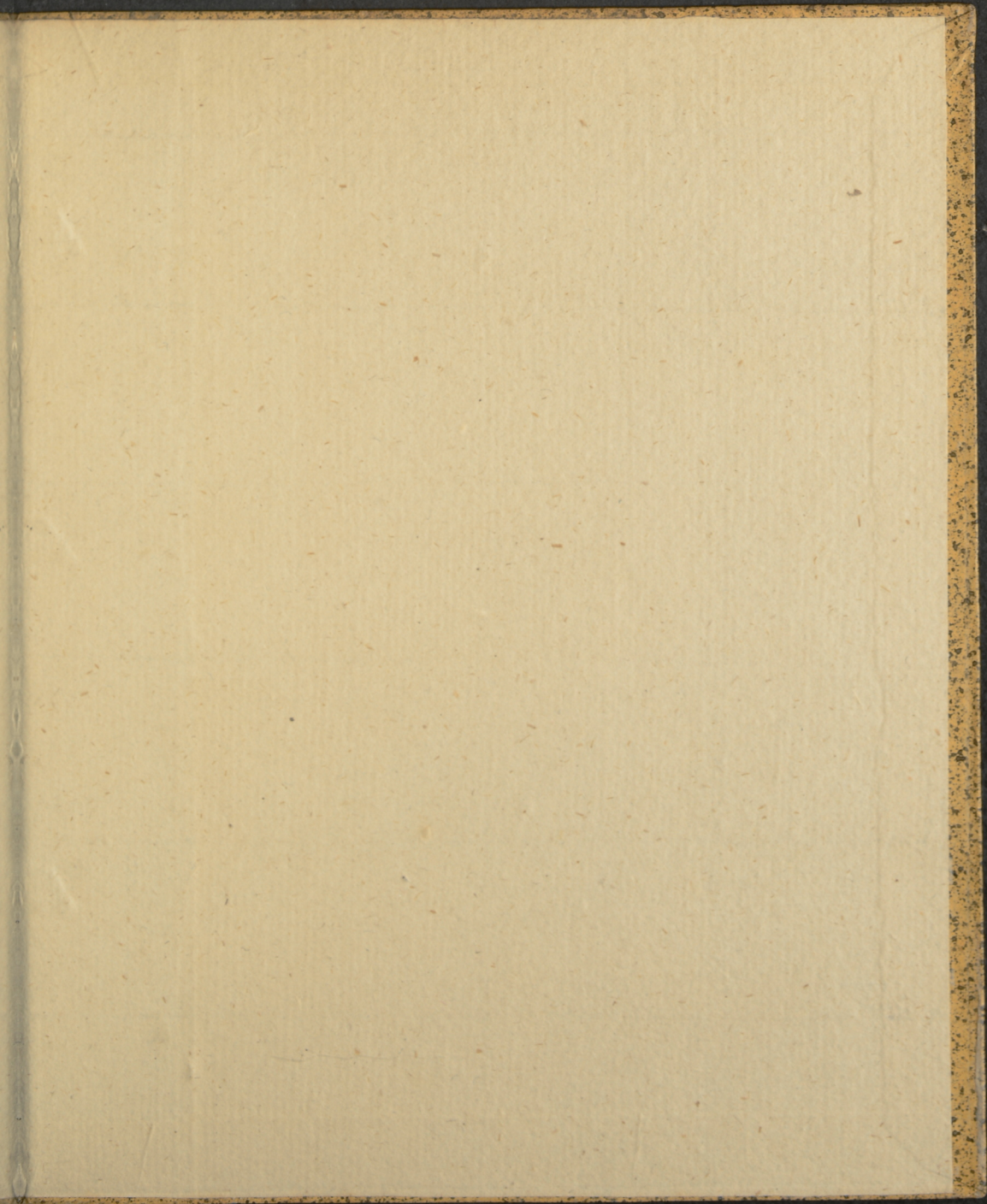
inde parcamus lacrymis nihil proficientibus. Et in eodem libro paullò post: Quid fata deflemus? non reliquit illa te, sed antecessit, & quidem eò, ubi gaudium semel cœptum spe nostra longè majus, & nullo unquam mœrore potest contaminari. Ad quod cùm piis studiis omnes contendamus, illi, quæ metam hanc felicitatis est adepta, eandem invidere impium foret. Moderari verò dolori, & ita vivere, ut quocunq; momento sit sequendum, arbiter ille supremus vitæ & necis ad piam emigrationem in procinctu quæstantes & paratos nos inveniat, Pietati Christianæ maximè est consentaneum. Ad quam cogitationem ut vos quoq; omnium ordinum Cives Academici hac occasione exsuscitemini, & exequiæ à mœstissimo viduo, cive Academico paratæ in solatium ejus, ita ut pareat, cohonestentur, frequentes, quod sedulò rogo, in templū Marianū confluite, exuvias piæ defunctæ scæminæ terræ matri ibidem mandandas comitamini, & inter eundem vitæ hujus brevitate fugacitatem ac miseriam ad accendendum æternæ desiderium vobiscum perpendite ac ruminete. P. P. Rostochij die XIIIX. Decemb.

Anno M. DC. XLIX.

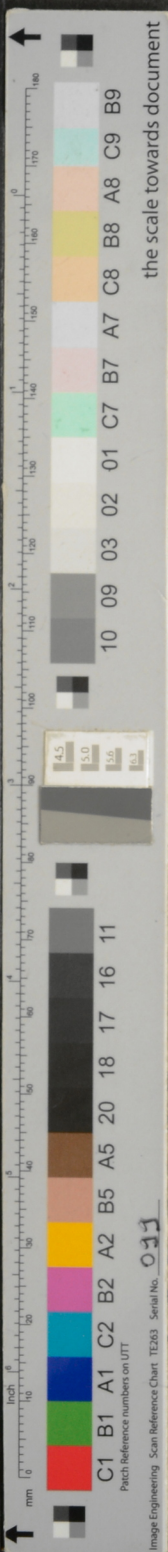
✠(o)✠

s repentinus & præmaturus Marito
non facile verbis licet exprimere, quippe
major soleat esse tristitia, quæ volupta-
t, quantò majori dulcedine nos hæc af-
ægrius ejus usu carere nos posse sentim-
m est Conjugem, cum qua consortium
pronuper contractum erat, ingenio &
uilem, modestam & obsequiosam à la-
uelli: longè miserius eodem hoc casu
m jam recens factam & infantem à par-
entem ejusq; opis maximè indigum
m. Superites huic casui Maritus num
uxorem defunctam, an miseretur in-
em fortunam, est incertum. Eò defi-
cari capitis amissi, huc præsenstenelli
amitas lac & ubera materna, quibus
erat, frustra poscentis trahit. Larga lu-
m & tristandi causa & materia, modò
idquam proficeretur, & lacrymæ non
nderentur. Quia verò nec illi, quam
ec tibi, mœstissime Marite, ulla ratione
test dolor immodicus, noli longum ef-
ricum. Eleganter Seneca: *Diutius accu-
umus, mutare non possumus; stant dura
a: nemo illa conuicio, nemo fletu, nemo cau-
il unquam parcunt ulli, nec remittunt. Pro-
inde*